

Sygn. akt: I C 1675/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Zawierciu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Wolak
Protokolant:	stażysta Sylwia Duma-Syrek

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2018 r. w Zawierciu

sprawy z powództwa R. M.

przeciwko E. W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej E. W. na rzecz powoda R. M. kwotę 8.100,00 (osiem tysięcy sto) złotych z odsetkami od kwoty 6.750,00 (sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt) złotych w ustawowej wysokości od dnia 23.08.2002r. do dnia 31.12.2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016r. do dnia zapłaty, przy czym pozwana odpowiada za zapłatę zasądzonych należności solidarnie z W. W. (1), co do którego Sąd Rejonowy w Katowicach w dniu 26.03.2003r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie sygn. akt IX GNc 1829/03/5;
- zasądza od pozwanej E. W. na rzecz powoda R. M. kwotę 102,00 (sto dwa) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1675/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 12 grudnia 2011r. powód R. M., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) domagał się zasądzenia od pozwanej E. W. kwoty 8.100,00 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 6.750,00 zł od dnia 23 sierpnia 2002r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu podano, iż dochodzona wierzytelność wynika z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 26 marca 2003r., sygn. akt IX GNc 1829/03/5 wydanego przeciwko W. W. (1), którą to wierzytelność pozwana E. W. w dniu 25 czerwca 2009r. uznała w całości. Prowadzona przeciwko W. W. (1) egzekucja komornicza okazała się bezskuteczna. Pomimo wezwania do zapłaty pozwana nie spełniła roszczenia wobec powoda. Wobec powyższego pozew jest zasadny.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym przez Referendarza sądowego Sądu Rejonowego w Zawierciu w dniu 20 stycznia 2012r. w sprawie sygn. akt I Nc 1713/11, uwzględniono żądanie pozwu w całości. Z dniem 3 marca 2012r. stwierdzono prawomocność nakazu zapłaty. Następnie na wniosek powoda Referendarz sądowy postanowieniem z dnia 31 października 2013r. nadał klauzulę wykonalności powyższemu orzeczeniu. Powodowi został wydany tytuł wykonawczy w dniu 29.11.2013r.

W następstwie skargi pozwanej na postanowienie Referendarza sądowego z dnia 31 października 2013r. o nadaniu klauzuli wykonalności i stwierdzenia braku skutecznego doręczenia pozwanej nakazu zapłaty w trybie art. 139 § 1 k.p.c., postanowieniem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 15 lipca 2016r., sygn. akt I Nc 1713/11, uchylono postanowienie Referendarza sądowego o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanemu w dniu 20 stycznia 2012r. w sprawie sygn. akt I Nc 1713/11. W konsekwencji pozwanej doręczono prawidłowo odpis nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu.

Pozwana wniosła skutecznie sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanemu przez Referendarza sądowego Sądu Rejonowego w Zawierciu w dniu 20 stycznia 2012r. w sprawie sygn. akt I Nc 1713/11, zarzucając brak legitymacji biernej po swojej stronie i ponosząc, że nigdy nie złożyła ona powodowi oświadczenia, z którego miałyby wynikać jej odpowiedzialność za dług cudzy - dług jej byłego męża W. W. (1), a nie będąc dłużnikiem nie mogła skutecznie złożyć oświadczenia o uznaniu długu. Ponadto z ostrożności procesowej zgłosiła zarzut przedawnienia roszczenia objętego powództwem. /k.136-139 akt/

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanej powód w piśmie przygotowawczym z dnia 6 marca 2017r. podtrzymał w całości żądanie pozwu. Odnosząc się do zarzutów pozwanej powód wskazał, że oświadczenie złożone przez pozwaną było swoistą ugodą, by wierzyciel na podstawie prawomocnych orzeczeń nie wszczynał egzekucji z nieruchomości, której współwłaścicielką była pozwana oraz żeby strony znalazły rozwiązanie mające na celu umożliwienie spłaty zobowiązań. Natomiast co do zarzutu przedawnienia, powód podnosił, że w niniejszej sprawie przedawnienie winno wynosić zgodnie z art. 118 k.c. 10 lat. Pozwana w okresie, gdy jej były mąż zaciągał zobowiązanie, nie prowadziła działalności gospodarczej, nie pracowała i była na utrzymaniu męża. Zatem wszelkie zobowiązania finansowe zaciągane przez byłego męża były przeznaczane na bieżące utrzymanie dłużnika, jego żony i syna. /k.154-156 akt/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy w Katowicach Wydział IX Gospodarczy w dniu 26 marca 2003r. w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt IX GNc 1829/03/05, zasądzono na rzecz powoda T. W. od pozwanego W. W. (1) kwotę 6.750,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23 sierpnia 2002r. do dnia zapłaty i kosztami procesu w kwocie 1.350,00 zł. Należność była związana z prowadzoną przez strony działalnością gospodarczą. W. W. (1) prowadził wówczas działalność gospodarczą w zakresie nowych technologii grzewczych. Prawdopodobnie należność wynikała z niezapłaconej faktury za zakup towarów lub usług. Sąd nie miał możliwości przeprowadzenia dowodu z akt sprawy sygn. akt IX GNc 1829/03/05 Sądu Rejonowego w Katowicach, bowiem akta sprawy zostały już wybrakowane.

Dowód: nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 26.03.2003r. o sygn. akt IX GNc 1829/03/05 /k.10 akt/, częściowo zeznania świadka W. W. (1) /k.1730. akt/, pismo Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach z dnia 3.03.2017r. /k.151 akt/

Pozwana w swoich zarzutach podnosiła, że działania powoda były pozbawione podstawy prawnej oraz że wszelkie zobowiązania zaciągał jej były mąż W. W. (1) w związku z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą. Tymczasem powód wyjaśniał, że twierdzenia pozwanej mijają się ze stanem rzeczywistym. Przeciwno pozwanej i jej byłemu małżonkowi powód prowadził szereg postępowań komorniczych, które doprowadziły do częściowego zaspokojenia roszczeń powoda poprzez sprzedaż nieruchomości położonej w K. przy ul. (...). Zaległości obciążające pozwaną i jej męża, według powoda powstały w okresie, gdy byli małżeństwem. Do zaciągnięcia zobowiązań namówili również swojego syna, który zobowiązania te spłacił dopiero w wyniku postępowania egzekucyjnego. Zadłużali się także u innych osób, np. wobec I. B.. W dniu 15 czerwca 2005r. W. W. (1), E. W. i ich syn W. W. (2) podpisali zobowiązanie wekslowe na kwotę 25.000,00 zł jako zabezpieczenie prywatnej pożyczki udzielonej przez powoda. Wobec niewywiązania się z umowy pożyczki nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 31 sierpnia 2005r. przez Sąd Rejonowy w Zawierciu w sprawie sygn. akt I Nc 212/05 zasądzono na rzecz powoda R. M. od pozwanych W. W. (1) i E. W. kwotę 25.000,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 czerwca 2005r. do dnia zapłaty i kosztami procesu w kwocie 2.877,50 zł.

Dowód: zobowiązanie wekslowe z 15.06.2005r. /k. 179 akt/, nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Zawierciu z dn. 31.08.2005r. o sygn. akt I Nc 212/05 /k. 160, 180 akt/, częściowo zeznania świadka W. W. (1) /k. 173 o. - 174 akt/.

Na mocy zawartej w dniu 3 kwietnia 2006r. umowy przelewu wierzytelności nr (...) T. W. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) dokonał na rzecz R. M., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w M. cesji przysługującej mu od dłużnika W. W. (1) wierzytelności objętej nakazem wydanym przez Sąd Rejonowy w Katowicach Wydział IX Gospodarczy w dniu 26 marca 2003r. w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt IX GNc 1829/03/05. Kolejnymi pismami z 3 kwietnia 2006r. i 10 kwietnia 2006r. W. W. (1) został zawiadomiony o cesji wierzytelności i wezwany do zapłaty.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności nr (...) z dn. 3.04.2006r., pisma z dn. 3.04.2006r. i 10.04.2006r. /k. 181-183 akt/, częściowo zeznania świadka W. W. (1) /k. 173 o. akt/.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 8 maja 2006r. w sprawie sygn. akt IX GCo 92/06/10 została nadana klauzula wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 marca 2003r. wydanemu przez Sąd Rejonowy w Katowicach Wydział IX Gospodarczy w sprawie o sygn. akt IX GNc 1829/03/05 na rzecz wierzyciela R. M..

Dowód: Postanowienie Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 8.05.2006r. sygn. akt IX GCo 92/06/10 /k. 184-186 akt/.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 18 grudnia 2006r. przez Sąd Okręgowy w Katowicach w sprawie sygn. akt II Nc 271/06 zasądzono na rzecz I. B. od pozwanych W. W. (1) i E. W. kwotę 124.000,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2006r. do dnia zapłaty odnośnie kwoty 104.000,00 zł, od dnia 1 października 2006r. odnośnie kwoty 20.000,00 zł, i wraz z kosztami procesu w kwocie 5.165,00 zł. Powód uzyskał klauzulę wykonalności z tego tytułu na swoją rzecz na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach w dniu 25.06.2009r.

Dowód: nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym SO w Katowicach z dn. 18.12.2006r. o sygn. akt II Nc 271/06 z postanowieniem z dnia 25.06.2009r. sygn. II Co 108/09/5 /k. 161 akt/.

W listopadzie 2007r. powód rozpoczął działalność gospodarczą pod firmą (...) s.c., którą prowadził wspólnie z W. W. (1).

Dowód: zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dn.15.11.2007r. /k. 187 akt/, zeznania powoda R. M. /k. 210 akt/, częściowo zeznania świadka W. W. (1) /k. 173 o. akt/.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 19 marca 2008r. wydanym w sprawie sygn. akt XVIII RC 81/08 małżeństwo E. W. z W. W. (1) zostało rozwiązane przez rozwód. Wyrok uprawomocnił się z dniem 10 kwietnia 2008r.

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 19.03.2008r., sygn. akt XVIII RC 81/08 /k. 139 akt/.

Pozwana E. W. podpisała oświadczenie z dnia 25 czerwca 2009r. przygotowane przez powoda, w którym zgodnie z jego literalną treścią uznała w całości wierzytelność za bezsporną i wymagalną, wolną od obciążeń i wad prawnych w kwocie 6.750,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 23 sierpnia 2002r. do dnia zapłaty oraz w kwocie 1.350,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, jaka przysługiwała wobec niej jej wierzycielowi R. M. (...) Rzykiem Finansowym z tytułu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Katowicach sygn. akt IX GNc 1829/03/10 z dnia 26 marca 2003r. Ponadto w piśmie zawarte zostało oświadczenie, że zostało ono złożone z własnej nieprzymuszonej woli oraz o świadomości skutków prawnych, jakie ono wywołuje, stosownie do treści art. 123 kodeksu cywilnego. W treści oświadczenia jako wystawcy zostali wskazani pozwana E. W. i W. W. (1). W tej samej dacie pozwana podpisała również inne oświadczenia, które dotyczyły wyroków i nakazów zapłaty wcześniej wydanych. Nie dotyczyły

one bieżących zobowiązań, które mogłyby obciążać W. W. (1), a które nie były jeszcze stwierdzone wyrokami i były to typowe pożyczki pomiędzy powodem a W. W. (1). W oświadczeniach podpisanych przez pozwaną chodziło tylko o zaległe i nabyte przez powoda wierzytelności, stwierdzone tytułami egzekucyjnymi. Chodziło o to, o czym była rozmowa z pozwaną, aby powód w tym czasie nie prowadził egzekucji z nieruchomości w K. przy ul. (...), której współwłaścicielami byli W. W. (1), pozwana i ich syn W.. W tym czasie powód prowadził jeszcze wspólną działalność z W. W. (1). Powód liczył na to, że skoro doszło do porozumienia i pozwana uznała dług, będzie mógł on oczekiwać, że nie będzie w przyszłości problemów ze spłatą zobowiązań i nie będzie musiał wszczynać egzekucji z wyżej wskazanej nieruchomości. Chodziło o ugodę, iż powód nie będzie egzekwował wierzytelności z wyżej wskazanej nieruchomości, ale pozwana uznaje długi męża a także swoje własne. Powód twierdził również, że w dniu podpisania oświadczenia w czerwcu 2009r. nie miał wiedzy o tym, że małżonkowie W. są rozwiedzeni, bowiem żadne z nich nie poinformowało go o tym fakcie, a nadal mieszkali razem w K. przy ul. (...).

Dowód: oświadczenie o uznaniu wierzytelności z dnia 25.06.2009r. /k. 12 akt/, zeznania powoda R. M. /k. 210-211 akt/, częściowo zeznania pozwanej E. W. /k. 213 akt/.

Z dniem 30 września 2009r. została wykreślona z ewidencji działalności gospodarcza powoda pod firmą (...) s.c. Spółka w roku zakończenia działalności przyniosła stratę w wysokości 35.511,51 zł. Powód wystąpił do W. W. (1) o zwrot wniesionych wkładów do spółki, co zakończyło się wydaniem przez Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach w dniu 1 lipca 2010r. w sprawie sygn. akt VII GC 568/10/2 wyroku zaocznego zasądzającego od pozwanego W. W. (1) kwotę 96.632,00 zł z powyższego tytułu wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 5 września 2009r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w kwocie 8.449,00 zł. Powód w dalszym ciągu kontynuował współpracę z W. W. (1) poprzez założenie spółki z o.o. (...), a następnie zatrudnienie go w spółce (...) Sp. z o.o. w P., która zakończyła się definitywnie w maju 2011r., kiedy to W. W. (1) został zwolniony z tej spółki na podstawie art. 52 k.p.

Dowód: zaświadczenie o wykreśleniu z ewidencji działalności gospodarczej /k. 188 akt/, informacja o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2009 PIT/B /k. 196 akt/, pozew o zapłatę /k. 192-194 akt/, wyrok zaoczny Sądu Rejonowego Katowice Wschód w Katowicach z dnia 1.07.2010r. sygn. akt VII GC 568/10/2 /k. 195 akt/, zeznania powoda R. M. /k. 211 akt/, częściowo zeznania świadka W. W. (1) /k. 173 o. akt/.

Postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Katowice-Wschód w Katowicach L. F. z dnia 27 lipca 2010r., wydanym w sprawie o sygn. akt Km 1428/09 umorzono postępowanie egzekucyjne prowadzone przez powoda przeciwko dłużnikowi W. W. (1) na podstawie tytułu wykonawczego obejmującego nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 26 marca 2003r. o sygn. akt IX GNc 1829/03/05, wobec bezskutecznej egzekucji.

Dowód: postanowienie Komornika Sądowego przy SR Katowice-Wschód w Katowicach z dn. 27.07.2010r. o umorzeniu egzekucji, sygn. akt Km 1428/09 /k. 11 akt/.

Pismem z dnia 27 lipca 2011r. powód wystosował do pozwanej wezwanie do zapłaty należności wynikających z tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Katowicach z dn. 26 marca 2003r. o sygn. akt IX GNc 1829/03/05. Powyższa korespondencja nie została przez pozwaną podjęta, pomimo dwukrotnego awizowania i została zwrócona z adnotacją poczty: „zwrot, nie podjęto w terminie”.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dn. 27.07.2011r. z potwierdzeniem odbioru /k. 13-14 akt/.

Dopiero we wniosku z dnia 12 września 2011r. złożonym do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Katowice-Wschód w Katowicach L. F. powód wniósł o wszczęcie egzekucji z nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy Wydział XI Ksiąg Wieczystych w K. prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Pozwana wyprowadziła się z nieruchomości na początku 2010r.

Dowód: wniosek z dn. 12.09.2011r. /k. 190 akt/, częściowo zeznania pozwanej E. W. /k. 213 akt/.

Powód dopiero w 2013r. dowiedział się, iż pozwana jest po rozwodzie z W. W. (1), kiedy składał wnioski o klauzule wykonalności w innych sprawach, które zostały następnie odrzucone. Nikt wcześniej nie poinformował go o tym fakcie. Pozwana w swoich dokumentach podawała cały czas adres w K. przy ul. (...) jako adres zamieszkania, aż do zakończenia egzekucji z nieruchomości. Do czasu wniesienia pozwu w niniejszej sprawie w 2011r. powód nie posługiwał się oświadczeniem pozwanej z 25 czerwca 2009r.

Dowód: zeznania powoda R. M. /k. 211 akt/.

W 2016r. powód wszczął egzekucję ze świadczeń emerytalnych dłużnika W. W. (1). Posiada on wobec powoda zadłużenie w kwocie ponad 475.000,00 zł.

Dowód: postanowienie Komornika Sądowego przy SR Katowice-Wschód w Katowicach L. F. z dn. 23.06.2017r. /k. 191 akt/.

Sąd Rejonowy zważył co następuje.

Poza sporem pozostawał w niniejszym postępowaniu fakt podpisania przez pozwaną oświadczenia z dnia 25 czerwca 2009r. Pozwana nie kwestionowała swojego podpisu pod oświadczeniem, natomiast podnosiła zastrzeżenia co do okoliczności związanych z podpisaniem tego dokumentu. Sporną kwestią pomiędzy stronami pozostawały przede wszystkim cel i skutki prawne tego oświadczenia złożonego przez pozwaną. /k.208 akt/

Pozwana podnosiła, że z treści pisma z dnia 25 czerwca 2009r. (uznania długu) jednoznacznie wynika, że jest to oświadczenie W. W. (1), uznającego swój dług objęty prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym przez Sąd Rejonowy w Katowicach z dnia 26 marca 2003r. (sygn. akt IX GNC 1829/03/10), na które to uznanie pozwana na żądanie powoda wyraziła zgodę. Ponadto brak jest na dokumencie podpisu W. W. (1), co pozwala stwierdzić, że ostatecznie dłużnik W. W. (1) nie złożył powodowi oświadczenia o uznaniu długu, chociaż jego imię i nazwisko zostało wskazane w nagłówku tegoż oświadczenia. Oświadczenie to jest oświadczeniem o uznaniu długu, nie przystąpieniem do długu, nie stanowi o powstaniu nowego węzła obligacyjnego. Oświadczenie to jest bezskuteczne, albowiem zgodnie z dyspozycją art. 123 § 1 pkt 2 k.c. oświadczeniem o uznaniu długu jest oświadczenie pochodzące od dłużnika, którym pozwana nie była, a zatem nie była legitymowana do tego, aby w imieniu własnym uznać cudzy dług.

Na uzasadnienie zarzutu przedawnienia roszczenia pozwana podnosiła, iż zgodnie z przepisem art. 554 k.c., względnie z przepisami art. 751 k.c. w związku z art. 750 k.c. roszczenie powoda względem pozwanej przedawniło się z dniem 25 czerwca 2011r., a pozew został wniesiony w dniu 12 grudnia 2011r.

Powód w toku procesu prezentował stanowisko, że złożone przez pozwaną oświadczenie z dnia 25 czerwca 2009r. stanowiło swoistą ugodę, by jako wierzyciel na podstawie prawomocnych orzeczeń nie wszczynał egzekucji z nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), której współwłaścicielką była pozwana i gdzie w tym czasie zamieszkiwała. Dlatego pomiędzy powodem a W. W. (1) była kontynuowana współpraca, początkowo w formie spółki cywilnej (...) s.c., następnie w (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...), i później na zasadzie zatrudnienia W. W. (1) w spółce (...) Sp. z o.o., zakończona definitywnie w maju 2011r. wypowiedzeniem umowy o pracę na podstawie art. 52 k.p. Powód oczekiwał, iż na podstawie tak złożonego oświadczenia pozwana dobrowolnie spełni świadczenie, tym bardziej, że zobowiązanie powstało w trakcie trwania związku małżeńskiego pozwanej z W. W. (1). Powód podnosił również, iż nie miał wiedzy w 2009r., iż pozwana jest po rozwodzie z W. W. (1). Z zeznań stron wynika również, że miały świadomości tego, iż w związku ze zmianą przepisów Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w 2005r. do uzyskania klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika konieczna jest zgoda małżonka.

Zgodnie z art. 65 k.c. określającym kryteria, w oparciu o które dokonuje się wykładni oświadczeń woli, oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje (§ 1). W umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu (§ 2).

Pozwana E. W. w dniu 25 czerwca 2009r. złożyła oświadczenie woli, iż uznaje w całości wierzytelność za bezsporną i wymagalną, wolną od obciążeń i wad prawnych w kwocie 6.750,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 23 sierpnia 2002r. do dnia zapłaty oraz w kwocie 1.350,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, jaka „przysługuje wobec mnie mojemu wierzycielowi R. M. (...) Rzykiem Finansowym z siedzibą w M., 42-460 ul. (...), zam. 21 Stycznia 3a P. (...)-(...) M., z tytułu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Katowicach sygn. akt IX GNc 1829/03/10 z dnia 26 marca 2003r.”. Oświadczenie to zostało złożone ze świadomością skutków prawnych, jakie ono wywołuje stosownie do treści art. 123 kodeksu cywilnego.

Sąd podzielił argumentację powoda, iż przedmiotowe oświadczenie pozwanej stanowiło swoistą ugodę, mającą na celu odroczenie działań powoda co do wszczęcia egzekucji z nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), której pozwana była współwłaścicielką i gdzie wówczas mieszkała. W ocenie Sądu powyższe twierdzenie znajduje potwierdzenie w zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym. W tym okresie powodowi przysługiwały od W. W. (1) określone należności stwierdzone prawomocnymi tytułami egzekucyjnymi, toczyło się przeciw niemu postępowanie egzekucyjne wszczęte z wniosku powoda, które ostatecznie okazało się bezskuteczne i zostało umorzone. W jego toku zarówno organowi egzekucyjnymu jak i samemu wierzycielowi wiadomym było, że dłużnikowi W. W. (1) i pozwanej przysługuje prawo współużytkowania wieczystego gruntu i własności budynku przy ul. (...) w K.. Współpraca powoda z W. W. (1), kontynuowana w różnych formach do maja 2011r., służyła temu, aby dać mu czas na spłatę zobowiązań, bez podejmowania ostatecznego działania, jakim miała być egzekucja z nieruchomości, a która została wszczęta dopiero we wrześniu 2011r. Zresztą sama pozwana przyznawała, że jeszcze przed rozwodem zwracała się do powoda o pomoc w wyjściu z finansowych problemów, do jakich doprowadził jej mąż i obie strony uważały wówczas, że jest na to duża szansa. W zamian powód oczekiwał, iż złożone przez pozwaną oświadczenie zapewni mu możliwość dochodzenia określonego roszczenia także od niej.

W świetle powyższego oświadczenie pozwanej należy, zdaniem Sądu, ocenić jako kumulatywne przystąpienie do długu, które jest dopuszczalne na podstawie swobody stron postępowania w kształtowaniu stosunku obligacyjnego zgodnie z zasadą swobody umów wyrażoną w art. 353¹ k.c. W tym przypadku nowego dłużnika należy traktować jako współdłużnika solidarnego, zaś konsekwencją prawną takiej umowy jest tzw. kumulatywne przystąpienie do długu, a nie jego przejęcie, gdyż zwolnienie dotychczasowego dłużnika powinno być w umowie przejęcia określone w sposób wyraźny, a nie tylko per facta concludentia (vide Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28.06.2000 r., IV CKN 72/00, lex nr 52648).

Umowa kumulatywnego przystąpienia do długu nie została uregulowana w przepisach prawnych, ale jest jednak dopuszczalna na zasadzie swobody umów. Może być ona zawarta między dłużnikiem a przystępującym do długu i wówczas przyjmuje postać umowy o świadczenie na rzecz osoby trzeciej (art. 393 k.c.), albo między przystępującym do długu a wierzycielem. W tym ostatnim wypadku, zgoda dłużnika nie jest potrzebna, albowiem jego pozycja nie tylko nie ulega pogorszeniu, ale z reguły poprawia się. Umowa ta nie wymaga formy szczególnej a jej skutek polega na tym, że dotychczasowy dłużnik - w odróżnieniu od przejęcia długu - nie zostaje zwolniony z długu, pozostaje więc dłużnikiem, przy czym obok niego pojawia się przystępujący do długu, jako drugi dłużnik. W rezultacie następuje pomnożenie podmiotów po stronie długu w stosunku zobowiązaniowym o niezmienionej treści. Innymi słowy, czynność kumulatywnego przystąpienia do długu nie prowadzi do zwolnienia dłużnika dotychczasowego z ciążących na nim obowiązków. Podmiot przystępujący staje się dłużnikiem dodatkowym i podnosi odpowiedzialność solidarną wraz z dłużnikiem pierwotnym. Wskutek kumulatywnego przystąpienia do długu nie powstaje nowa więź obligacyjna między wierzycielem a nowym dłużnikiem, bo dług ciążący na dotychczasowym dłużniku po prostu staje się długiem, za który odpowiada również podmiot przystępujący (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dn. 23.05.2016r., I ACa 1138/15, lex nr 2071583).

W przedmiotowej sprawie w ocenie Sądu pozwana w dniu 25 czerwca 2009r. przystąpiła do długu stwierdzonego prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym przez Sąd Rejonowy w Katowicach z dnia 26 marca 2003r. w sprawie sygn. akt IX GNc 1829/03/10.

Odnosnie stawianego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia, słusznie wskazała ona, iż w niniejszej nie ma możliwości zastosowania wobec niej dziesięcioletniego terminu przedawnienia z art. 125 § 1 k.c. W ocenie Sądu orzekającego termin przedawnienia roszczenia w stosunku do pozwanej wynosi jednak nie jak podała dwa lata, lecz trzy lata zgodnie z art. 118 k.c., a to z racji tego, iż dotyczy ono roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej przez powoda, co wynika z powyższych dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych. Powód wystąpił z powództwem w niniejszej sprawie w dniu 12 grudnia 2011r., co nastąpiło przed upływem wskazanego wyżej trzyletniego okresu przedawnienia, którego bieg rozpoczął się w stosunku do pozwanej dopiero w dniu złożenia przedmiotowego oświadczenia i zarazem kumulatywnego przystąpienia do długu tj. w dniu 25 czerwca 2009r.

Mając na uwadze powyższe Sąd, uznając roszczenie za zasadne, uwzględnił je w całości orzekając jak w sentencji. Przy czym zaznaczono w wyroku, że pozwana za spłatę zasądzonych należności odpowiada solidarnie z W. W. (1), co do którego Sąd Rejonowy w Katowicach wydał prawomocny nakaz zapłaty z dnia 26.03.2003r.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. przy uwzględnieniu nowelizacji przepisu z dniem 1 stycznia 2016r., zasądzając je od daty wymagalności wynikającej z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym przez Sąd Rejonowy w Katowicach z dnia 26 marca 2003r. w sprawie sygn. akt IX GNC 1829/03/10, tj. od dnia 23 sierpnia 2002r.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty poniesione przez powoda złożyła się wyłącznie opłata sądowa w kwocie 102,00 zł.